RUPERTUS TUITIENSIS
Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 70v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26003
Copyright: Admont, Benediktinerstift

repmissiones accepunt. do pnob aliqd meli puidente. ut ne sine uob consumarent.
Hoc ē enī qd seqt. Ut & q seminat simul gaudeat & q metit. Unde & eos beatificat pu
n adiungit. Ego misi uos metere. qd n seminastis. alii laborauerūt. uos in labores eorum
Sententia hec cū illa cōgruit qua idē saluator ait. Beati oculi q uidet q tu uidis.
uos uidetis. Dico enī uob qa multi reges & iusti noluerūt uidere q uos uidetis & n
uiderūt. & audire q audistis & n audierunt. Vere enī beati oculi discipl & q nō uidebant
regiones qd albe erant ia ad messē. q hoc audiebant qd in hoc op educti essent. ut meterem
qd alii seminauerūt. Ego inqt misi uos metere qd n seminastis. idē ad hoc uos elegi.
& posui uos ut eatis & fructū afferatis q n seminastis. Aliqd enī uos tale qd passi estis.
qua puteruit d bratia & cen patres q seminauerūt. Aliqd uos detra & de cognatione
ura cōgesti estis. & pegrini t hospites in tra aliena fuistis ea spe. ut uob ert ciuitatē do
mūq. uram seminantib surgeret messis. idē benedictio qua uniuse cognationes tre
benedicunt. Aliqd uos scientia siue pphetia habuistis. aut hui benedictionis sem
pphetando seminastis. Alone ita s. alii laborauerūt. & uos hoies sine litis & idiote q
bacten agrū di nec ubo nec ope excolere sciebant. labores eorum iustis. ut qd abillis e
seminatū puos conferat i horreū. idē q illis pmissa ē uniuse benedictio gentiū a vob
pdicet impleta ē. & annunciet puniuersū mundū. Sequitur. Deciuitate aut illa mul
tu crediderūt in eū samaritani pp ubū mulieris testimoniū phibentis. q dixit m
ocuis iste cū illo cōpand ē quo longe supi dictū ē. cū omia quecunq; feci.
aut erat iertinis in die festo. uidet in pata sua. int contbules suos. multi credi
derunt in eū uidentes signa q faciebat. Hic & illic multi crediderūt in eū inqt euangelista.
causasq; subiecit longe diuisas. Illi inqt crediderūt in eū uidentes signa q facie
bat. iste pp vbū mulieris testimoniū phibentis. Id omino insuggillatione
iudeorum legendū ē. q admodū & illud qd ait apls. qa iudei signa petiunt. & greci
sapientia requiunt. qa uidet iudei dū signorum uanitate q erant decepti s. gentiles v
dū rationabili sapientie sermone delectati s uentati libenter acquieuerunt. Id si coram
eis aquā iuuenū conuersa t tale qd ap illos fecissent qua multa fecit i pata sua scil in galilea
t in tota iudea. si castella t ciuitates circuiens docuisset. & n potuisset apli suis cū
mittere eos ad pdicandū in uia gentiū ne abierunt. & in ciuitates samaritanorum ne
intuerunt. uidet ne occasione dare iudeis qsi rationabilit ciepnendi euangliū qbus
missū fuerat hoc vbū saluti. Unde n mirū qd qdā samaritanorum postea sic offensi s
ut qdā die n recipent cū. peo qa faciet ei erat eunuc iertim. Illi tam omis illi t discipli ei in
hospitales fuerūt. nā abierūt inqt euangelista i aliud castellū. Deinq; iudei nulla t leue oc
casione blasphemandi pt minuebant. Si qdē cū imppantes dicere cepit illū samarita
nū. ppter qa locut ē cū eis & mansit nē ap illos biduū. antequ. iobē idiro publicū fusce